

Вяра

Истинското християнско изповедание на вярата - 2ра част

Владимирската икона, създадена
през Комниновия Византийски
РЕНЕСАНС (1057-1185 гг.)

Най-

фрапиращият
факт, който
ясно говори
за ОСЪЗНАТИ
И
ЦЕЛЕНАСОЧ
ЕНИ действия
по
оскверняване
на църквите и
вярващите, е

поставянето на елементи, КОИТО ВСЪЩНОСТ
ПРЕДСТАВЛЯВАТ ДРЕВНИ СИМВОЛИ НА ЕЗИЧЕСКИ
БОЖЕСТВА - ТОЕСТ НА БЕСОВЕ.

Например осемлъчевите звезди на челото и рамото на
Владимирската Богородица са всъщност ДРЕВЕН ЕЗИЧЕСКИ
СИМВОЛ НА ШУМЕРСКАТА БОГИНЯ ИНАНА, която се
асоциира с планетата Венера, както е позната в Римската
митология, а сред други езически народи е имала име Ищар,
Астарта, Афродита и т.н.

*Въоръжената РОГАТА Ищар, стъпила на лъв.
Теракотена плочка от старовавилонския период.
Пергамски музей. Берлин*

Инана (Inanna, също Нинана) е шумерска богиня на плодородието, плътската любов, битките и раздора, господарка на планетата Венера.

Инана е един от централните образи в шумерския пантеон, преминал и в акадската митология под името Ищар. Тя е сред шумерските богове, с които са свързани най-голям брой митове. Богинята (бяс) е една от групата на седемте богове, „предначертаващи съдбата“.

ВСЪЩНОСТ ТОВА Е ЕДИН ОТ ОСНОВНИТЕ И **НАЙ-ДРЕВНИ ЕЗИЧЕСКИ ОБРАЗИ НА ПАДНАЛИЯ АНГЕЛ САТАНА**, КОЙТО СЪЩО СЕ АСОЦИИРА С ПЛАНЕТАТА ВЕНЕРА И Е НАРЕЧЕН С ДРУГОТО Ъ ИМЕ ДЕННИЦА: „Как падна ти от небето, деннице, сине на зората! Разби се о земята ти, който тъпчеше народите.“ (Исая 14:12).

От древния Шумер този образ на двуполовия паднал ангел дявол се разпространява и сред другите езически пантеони. Например Астарта, също е свързвана с „Утринната звезда“ и „Бунтът“, и е почитана като вечерен и сутрешен пътеводител. Латинския аналог на името на "богинята" е Аврора. Неслучайно такова е и името на крайцера, с чиито залп започва еврейската комунистическа революция против царската власт и църквата в Русия.

Сред сирийците Астарот Хиерополска е също идентифицирана с планетата Венера и е изобразявана като величествена жена, държаща факел в едната си ръка, а в другата извита тояга във формата на кръст анкх, съответстващ на атрибута на египетската Изида.

Вавилонската Ищар също е свързана с Венера. Като вечерна звезда тя олицетворява Венера, а като утринна звезда се нарича Анунит - Луцифер ("Носител на светлината").

В индо-арийските окултни практики тя е Аусос, в Индия - Ушас, сред балтите - Аушрина, сред евреите - Ашера, сред поляците - Аусра, сред келтите - Аустра, сред германците - Остара, в Персия - Астарта, при арабите - Атар, при хетите е Ашерту, при амореите - Ашрату, при акадците - Ищар, при скитите - Аист, Аер, при гърците - Еос, при латините (както писахме) - Аврора; тя също е и древноегипетската Изида, древноарменската Анахит. Всички тези наименования са различни форми на името на една и съща „велика богиня“ на утринната зора.

Съответно символа на тази „богиня“ е осемлъчева звезда.

В „поправените“ икони на Дева Мария някой по-късно целенасочено е добавил същата тази осемлъчева (пътеводна) звезда на главата и рамото на Богородица.

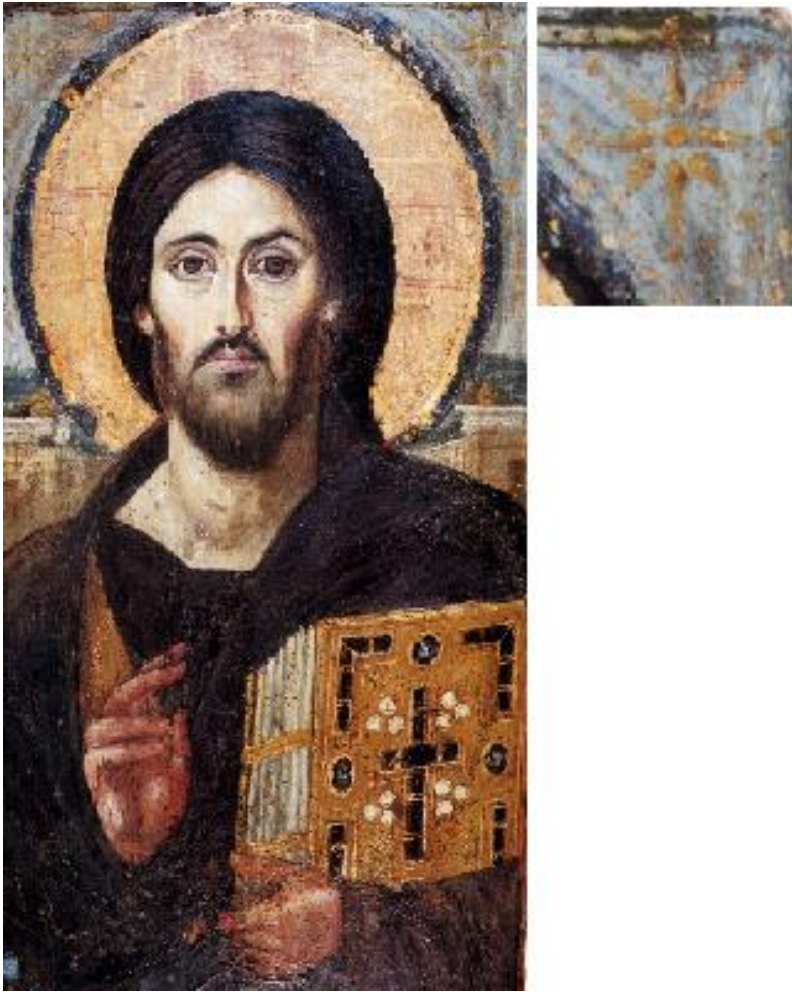
Тоест нарочно иконите са осквернени с езически символ, ИЗОБРАЗЯВАЩ САМИЯ ДЯВОЛ. Така човека, който им се покланя фактически се прекланя и пред символа на сатана.

Подобна звезда се среща и при други езически божества (бесове):

Плочки, символики и изображения на шумерските и акадски богове Уту и Шамаш

Тази звезда е добавен елемент и в много други стари икони:

Интересното е, че **този езически елемент в иконата "Владимирска Богородица" е добавен доста по-късно - ОКОЛО XVI ВЕК.**

(Hamilton, George Heard (1983). The art and architecture of Russia (3rd ed.). New Haven: Yale University Press)

Подобна звезда има на почти всички икони, стенописи и мозайки изобразяващи Богородица. Често звездата на Имана по иконите бива заменена с т. нар. „давидова звезда“, която всъщност няма общо с цар Давид, а е отново древен езически еврейски окултен символ наречен „звезда на Ремфан“, за който се споменава в Свещеното Писание: „Вие възприехте скинията Молохова и звездата на вашия бог Ремфана, образи, които направихте, за да им се покланяте; и Аз ще ви преселя оттатък Вавилон“ (Деян. 7:43).

Фрапиращ е примера с друга „чудотворна“ икона на Богородица - Курско-Коренна Знамение:

В скверения, възраждащ езичеството, ренесансов византийски период започва да навлиза и друга демонична символика, като споменатите двуглави орли и равностранны кръстове.

Равностранния кръст, който е езически соларен символ на древен шумерски бог и на други слънчеви божества-бесове, се появява масово по иконите, фреските и по самите одежди на духовниците. В поствизантийския период наред с короната на архиереите се появява и калимавката при свещениците, отново с цел осквернение на молещият се при някои последования с покрита глава духовник.

Каменни плочки кудурру, изобразяващи служение на езически жреци. Намерени са край руините на Борсипа - важен град в Древна Месопотамия, на 20 км югозападно от Вавилон. Държавен музей на Берлин

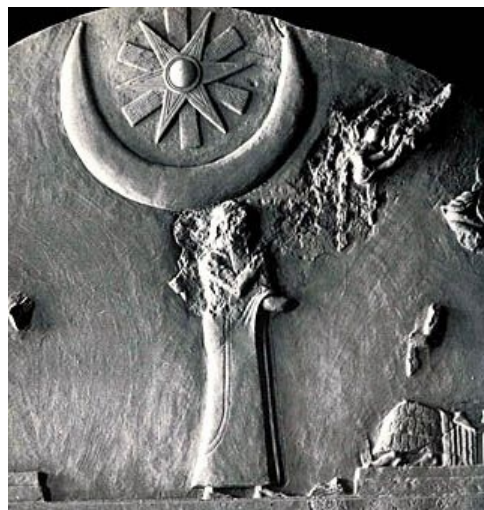
Всъщност тази висока цилиндрична шапка е взаймствана, ОТНОВО С ЦЕЛ ОСКВЕРНЕНИЕ, от Шумерските и Хетските ЕЗИЧЕСКИ ЖРЕЦИ. Могат да се намерят техни древни изображения, когато изпълняват окултни ритуали с ТАКИВА ШАПКИ И С МАНТИИ, ВЪРХУ КОИТО ИМА РАВНОСТРАННИ КРЪСТОВЕ - МНОГО ПОЗНАТА ГЛЕДКА И ОТ СЪВРЕМЕННИТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ „ОФИЦИАЛНИ“ ЦЪРКВИ.

На много икони и стенописи изобразяващи свети свещенослужители от този период и до наши дни често се забелязват нарисувани върху одеждите им обърнати или равнострани осквернени изображения на кръстове, шахматна масонска символика, двупръстни еретически знамения и т.н.

През ренесансовия и поствизантийския период на много от старите и чудотворни икони се правят обкови, върху които постепенно започват да се слагат скверни езически и масонски символи.

Пример е Фануилската самоизписала се чудотворна икона на свети Георгий от българския манастир Зограф на Света Гора-Атон, която е окичена с езически равностранны кръстове, символизиращи различни рицарски масонски ордени, А НАЙ-ФРАПИРАЩО Е ПРИСЪСТВИЕТО НА ПОЛУМЕСЕЦ СЪС ЗВЕЗДА, КОИТО ФАКТИЧЕСКИ СЕ ЯВЯВАТ НЕ САМО МЮСЮЛМАНСКИ ЗНАЦИ, НО ТЕХНИ НАЙ-ДРЕВНИ ПЪРВООБРАЗИ СА СЪОТВЕТНО ЛУННИЯ ШУМЕРСКИ БОГ СИН И СПОМЕНАТАТА БОГИНЯ ИНАНА, А СЪЩО И ПО-КЪСНАТА КИБЕЛА:

С началото на управлението на спомената Македонска династия (от която е и изрода Василий II Българоубиец, който ослепява Самуиловата войска), ОСВЕН РЕНЕСАНСА, започва и един друг ФАТАЛНО ВАЖЕН ЗА ИЗПОВЕДАНИЕТО НА ХРИСТИЯНСКАТА ВЯРА ПРОЦЕС!

През 867 г ...

Следва продължение...

{{_LINK1_}}